

gyna) χρησιμοποιούμενον ὡς φάρμακον κατὰ τῆς νόσου ἀμπελοκλάδι. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀμπελοκλάδι 2. [**]

ἀμπελόκλημα τό, ἀμάρτ. ἀδελόκλημα Κρήτ.

Τὸ μεσν. οὖσ. ἀμπελόκλημα.

1) Τὸ κλήμα. 2) Ὁ κλάδος τοῦ κλήματος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀμπελόβεργα 1.

ἀμπελοκόριθo τό, Ζάκ. — Φιλολογ. Τηλέγρ. 1819 σ. 115.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ κορίθι. Ἡ λ. καὶ ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1601.

Εἶδος μεγάλης σταφυλῆς με λευκάς ράγας.

ἀμπελοκουρμούλλα ἡ, Κάμπ. ἀδελοκουρμούλλα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ κουρμούλλα.

Κλήμα, στέλεχος ἀμπέλου ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Χίλια καληγορίσματα ἔς τὴν ἀδελοκουρμούλλα, ποῦ κάνει πλούσιους καὶ φτωχοὺς καὶ τὰ ξεχνοῦνε οὔλα Κρήτ. Συνών. κούρβουλο, κούτσουρο, κουτσουρόκλημα. Πβ. ἀμπελοκουτσούρα.

ἀμπελοκουτσούρα ἡ, ἀμάρτ. ἀδελοκουτσούρα Θήρ. Κρήτ. Νάξ. (Κινίδ.) κ. ἀ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ κουτσούρα.

Κλήμα, στέλεχος ἀμπέλου ἔνθ' ἀν.: Φέρε 'κεῖνη τὴν ἀδελοκουτσούρα νὰ τήνε βάλωμε ἔς τὴ φωτιά νὰ πυρωθοῦμε μὲ οὐλὰ (μὲ γουλὰ = ὀλίγον) Κρήτ. || Φρ. Ἡ ἀδελοκουτσούρα τὰ φταίει (ἐπὶ μεθύσου) αὐτόθ. Συνών. ἀμπελοκούτσουρο. Πβ. ἀμπελοκουρμούλλα.

ἀμπελοκούτσουρο τό, Λεξ. Γαζ. (λ. ἀμπελικός).

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ κούτσουρο.

Ἀμπελοκουτσούρα, ὁ ἰδ.

ἀμπελολάκκωμα τό, ἀμάρτ. ἄμπελολάκκωμα ἄγν. τόπ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ λάκκωμα.

Τὸ περὶ τὸ κλήμα τῆς ἀμπέλου ἄνοιγμα λάκκου. Πβ. λάκκωμα.

ἀμπελολάσι τό, Κέρκ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λάσι, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,457 - 458.

Τόπος περιέχων πληθὺν ἀμπέλων. Πβ. ἀμπελεῖα, ἀμπελεῶνας, ἀμπελοτόπι, ἀμπελότοπος, ἀμπελοχώρο, ἀμπελοχώριν, ἀμπελεῶνας, ἀμπελώνι (Ι).

ἀμπελομάννα ἡ, Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. ἀμπιλουμάννα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ μάννα. Διὰ τὴν μεγεθυντικὴν σημ. τοῦ β' συνθετ. πβ. ἀβγομάννα, ἀγγορρομάννα, ἀμπαρρομάννα, καβουρομάννα, κρομμυδομάννα κττ.

1) Μεγάλη ἄμπελος ἔνθ' ἀν. 2) Εὐφορος ἄμπελος ἔνθ' ἀν.: Ἐχον νὰ ἀμπιλουμάννα! Εἶν' τοῦ καλῦτερου ἀμπέλ' μέσ' ἔς τοῦ χουριό! Αἰτωλ. Ἀμπιλουμάννις αὐτές! Κάν' νι κρασί μπόλ' κου! αὐτόθ.

ἀμπελομάχαιρο τό, Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ μαχαίρι.

Πριόνιον χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τῶν ἀμπελουργῶν. Συνών. ἀμπελοπρίονο, κατσοῦνι, σβανᾶς.

ἀμπελόνερο τό, ἀμάρτ. ἀδελόνερο Ἄνδρ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ νερό.

Τὸ ἐκ τοῦ κλαδευθέντος κλάδου ἀμπέλου ρέον ὑγρὸν, ὅπερ χρησιμοποιεῖται πρὸς σκοποὺς θεραπευτικούς. Συνών. ἀμπελοκλάδι 1 β.

ἀμπελοπερίβολα τά, ἀμάρτ. ἀδελοπέριβολα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλια καὶ περιβόλια. Διὰ τὴν σύνθεσιν πβ. ἀγκιναροκκούκια, ἀμπελοσώχωρα, ἀμπελοχώροφα κττ.

Ἀμπελοι καὶ κῆποι ὁμοῦ: Ἡ νύφη ἔχει πολλὰ ἀδελοπέριβολα. || Ἄσμ.

Ἐβάστε νὰ μοιράζετε τ' ἀδελοπέριβολά σας.

ἀμπελοπερίβολο τό, ἀμάρτ. ἀμπελοπέριβολον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὖσ. ἀμπελοπερίβολον.

Κήπος παρ' ἀμπελῶνα κείμενος.

ἀμπελοπετρεᾶ ἡ, Ἰων. (Κρήν.) Μῆλ. Χίος ἀδελοπετρεᾶ Δ.Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ πετρεᾶ.

Ἡ μέθη ἔνθ' ἀν.: Ὁ δεῖνα ἔχει ἀδελοπετρεᾶ Δ.Κρήτ. Ἀμπελοπετρεᾶ ἔπαθε Χίος

ἀμπελοπούλλι τό, ἀμπελοπούλ-λιν Κύπρ. ἀμπελοπούλλι πολλαχ. ἀδελοπούλλι πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ πουλί.

Πτηνὰ διαιτώμενα εἰς τοὺς ἀμπελῶνας 1) Ἐμπερίζα ἡ μελανοκέφαλος (emperiza melanocephala) καὶ ἔμπερίζα ἡ κηπουρὸς (emperiza hortulana) τοῦ γένους τῶν ἀμπελιδῶν (ampelidae) τῆς τάξεως τῶν ξηροβατικῶν ἔνθ' ἀν. Συνών. ἀμπελουργιανός, ἀμπελουργός 4, ἀμπελοφάγος, κρασοπούλλι, μεθύστρα. 2) Τὸ πτηνὸν ὀριόλος ἡ γαλβούλη (oriolus galbula) τοῦ γένους τῶν ὀριολιδῶν (oriolidae) τῆς τάξεως τῶν ξηροβατικῶν ἔνθ' ἀν. Συνών. κιτρινοπούλλι, συκᾶς, συκοφάγος. 3) Τὸ πτηνὸν κρεῖς ὁ λειμώνιος (crex pratensis) τῆς τάξεως τῶν καλοβατικῶν (grallatores) ἔνθ' ἀν. Συνών. ὀρτυγομάννα, συκοφάγος. [**]

ἀμπελόπουλλο τό, ἀμάρτ. ἀμπελόπ'λλο Παξ. ἀδελόπ'λλο Θράκ. (Σαρεκκλ.) ἀμπιλόπ'λλο Ἡπ. (Ζαγόρ. Κούρεντ.) ἀμπελόπον Πόντ. (Σάντ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὖσ. ἀμπέλι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πουλλο.

Μικρὰ ἄμπελος ἔνθ' ἀν.: Συνών. ἀμπελάκι, ἀμπελοουδάκι, ἀμπελούδι.

ἀμπελοπουλλούδι τό, ἀμάρτ. ἀμπελοπουλ-λούδι Κύπρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὖσ. ἀμπελοπούλλι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦδι.

Τὸ μικρὸν ἀμπελοπούλλι 2, ὁ ἰδ.: Φρ. Ἐφενε τοῦ ἀμπελοπουλ-λούδι μου πού μέσ' ἔς τὰ δέρεκα μου (ἐπὶ ἀπωλείας ἐρωμένης).

